

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Af betænkningen over forslag til lov om miljøbeskyttelse afgivet af folketingets miljøudvalg den 22. maj 1973 fremgår det, at den daværende minister for forureningsbekæmpelse gav tilsagn om at ville nedsætte et udvalg til nærmere undersøgelse af en række problemer vedrørende forskellige former for økonomisk støtte til gennemførelse af investeringer m. v., der foretages af hensyn til miljøbeskyttelsen.

Udvalget skulle undersøge spørgsmålene omkring særlige afskrivningsregler og andre støtteformer for investeringer i anlæg, indretninger m. v., som gennemføres i forureningsbekæmpelsesøjemed, samt spørgsmålet om anvendelse af afgifter som styrende middel i forureningsbekæmpelsen.

Baggrunden for ønsket om en undersøgelse af disse forhold var en forudsætning om, at miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden ville medføre en betydelig vækst i virksomhedernes behov for investeringer i forureningsbegrænsende projekter.

Udvalget blev nedsat den 12. november 1973. Den 1. marts 1974 afgav udvalget en delbetænkning om mulighederne for at forbedre afskrivningsreglerne for forureningsbegrænsende foranstaltninger. I indstillingen udtaler udvalget, at det „lægger vægt på, at særlige afskrivningsregler for miljøinvesteringer kun bør indgå som en del af en senere samlet ordning, og mener, at en gennemførelse allerede i folketingssamlingen 1973-74 vil indebære en risiko for, at man derved foregriber udvalgets endelige indstilling vedrørende den større sammenhæng, ordningen eventuelt skal virke i“. Den daværende regering besluttede i overensstemmelse hermed at afvente udvalgets videre arbejde.

Den 8. april 1975 afgav udvalget en betænkning om støtte til miljøinvesteringer. Indholdet af denne betænkning har dannet baggrund for dette lovforslag, når bortses fra reglerne om de mindre miljøinvesteringer. Efter udvalgets indstilling skulle der gives fuldt skattemæssigt fradrag for de første 50.000 kr. med fri fordeling af udgifterne over 5 år. Ved drøftelser mellem miljøministeriet og skattedepartementet, blev det af skattedepartementet fremhævet, at en sådan ordning bl. a. ville være administrativt kompliceret. Denne ordning er derfor i det foreliggende lovforslag erstattet af en direkte tilskudsordning for investeringer mellem 20.000 kr. og 50.000 kr.

Det har ligeledes vist sig nødvendigt at fastsætte særlige regler om støtte virksomhedernes anlægsbidrag, i forbindelse med tilslutning til offentlige spildevandsanlæg.

Forslaget har været drøftet med: Industrirådet, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Hovedstadsrådet, Realkreditrådet, Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning, Den Danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Både den danske miljøpolitik og de europæiske fællesskabers miljøpolitik bygger på forurenere betaler-princippet, som også er accepteret af det danske erhvervsliv. Dette princip indebærer, at den, der forurenere, selv skal afholde de udgifter, den pågældende påføres ved at opfylde de miljøkrav, der stilles af offentlige myndigheder. I en overgangsperiode efter miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden gør der sig imidlertid en række særlige forhold gældende, som begrunder en midlertidig fravigelse fra princippet, hvilket også er forudsat i fællesskabernes miljøpolitik. Disse særlige forhold er en følge af, at virksomheder, som var etableret før miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden, ikke i deres anlægsperiode har kunnet tage hensyn til, at det ville blive nødvendigt at foretage investeringer i miljøbeskyttelsesforanstaltninger. Når samfundet ikke tidligere i tilsvarende omfang har tilskyndet virksomhederne til at tage miljøbeskyttelseshensyn ved etableringen af produktionsanlæg, forekommer det mindre rimeligt udelukkende at lade virksomhederne bære investeringsudgifterne ved disse miljøbeskyttelsesforanstaltninger, bl. a. fordi sådanne investeringer normalt er karakteriseret ved ikke i sig selv at forbedre virksomhedens indtjeningssevne.

Hertil kommer, at de krav, der stilles til miljøbeskyttelsesforanstaltninger i en række af de lande, hvis erhvervsliv dansk erhvervsliv konkurrerer med, ofte er lempeligere, ligesom der i mange af disse lande findes regler om støtte til miljøinvesteringer.

Ved lov nr. 317 af 26. juni 1975 om midlertidig støtte til miljøinvesteringer blev der fastsat regler om, at der af beskæftigelses- og miljømæssige